

rozhodnutím *Gerechthof te 's-Gravenhage* (Nizozemsko) ze dne 28. srpna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 29. září 2003, v řízení **Class International BV** proti **Colgate-Palmolive Company Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilesič a J. Klučka, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 18. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 20. října 2005

ve věci **C-468/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London): Overland Footwear Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Společný celní sazebník — Dovození clo — Celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnující nákupní provizi — Uložení cla na celou částku uvedenou v celním prohlášení — Přezkum celního prohlášení — Podmínky — Vracení cla zaplaceného z nákupní provize)

(2005/C 315/07)

(Jednací jazyk: angličtina)

1. Článek 5 odst. 1 a odst. 3 písm. c) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, a čl. 9 odst. 1 a odst. 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství musejí být vykládány v tom smyslu, že majitel ochranné známky nemůže bránit pouhému vstupu původního zboží označeného touto ochrannou známkou, které nebylo dosud uvedeno na trh ve Společenství uvedeným majitelem nebo s jeho souhlasem, do Společenství v celním režimu vnějšího tranzitu nebo v celním režimu uskladňování v celním skladu. Majitel ochranné známky nemůže podřídit propuštění dotčeného zboží do celního režimu vnějšího tranzitu nebo celního režimu uskladňování v celním skladu existenci, v okamžiku vstupu zboží do Společenství, již stanoveného konečného místa určení ve třetí zemi, popřípadě sjednaného na základě kupní smlouvy.

2. Pojmy „nabídka“ a „uvedení na trh“ zboží uvedené v čl. 5 odst. 3 písm. b) směrnice 89/104 a čl. 9 odst. 2 písm. b) nařízení č. 40/94 mohou zahrnovat nabídku, respektive prodej, původního zboží označeného ochrannou známkou a majícího celní status zboží, které není zbožím Společenství, pokud je nabídka učiněna nebo prodej uskutečněn v průběhu doby, kdy je zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu nebo do režimu uskladňování v celním skladu. Majitel ochranné známky může bránit nabídce nebo prodeji takového zboží, pokud s sebou nezbytně nesou uvedení tohoto zboží na trh ve Společenství.

3. V takové situaci, o jakou se jedná v původním sporu, přísluší majiteli ochranné známky předložit důkaz o okolnostech umožňujících výkon zakazovacího práva stanoveného v čl. 5 odst. 3 písm. b) a c) směrnice 89/104 a v čl. 9 odst. 2 písm. b) a c) nařízení č. 40/94 tím, že prokáže buď propuštění do volného oběhu zboží, které není zbožím Společenství, označeného jeho ochrannou známkou, nebo nabídku nebo prodej tohoto zboží, které s sebou nezbytně nesou jeho uvedení na trh ve Společenství.

Ve věci C-468/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené království) ze dne 29. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 6. listopadu 2003, v řízení **Overland Footwear Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, J. Makarczyk, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen a J. Klučka, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 20. října 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Články 29, 32 a 33 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat tak, že nákupní provizi, která je zahrnuta v celní hodnotě uvedené v celním prohlášení a není v dovozním prohlášení vykázána odděleně od kupní ceny zboží, je třeba považovat za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 téhož kodexu, a podléhá tudíž clu.

2) Články 78 a 236 nařízení č. 2913/92 je třeba vykládat tak, že:

— po propuštění dovezeného zboží mají celní orgány, kterým je podána žádost deklaranta o přezkum jeho celního prohlášení týkajícího se tohoto zboží, povinnost, s výhradou soudního přezkumu, buď odmítnout žádost formou odůvodněného rozhodnutí, nebo provést požadovaný přezkum;

— pokud po provedení přezkumu zjistí, že celní hodnota uvedená v celním prohlášení zahrnovala chybně nákupní provizi, mají povinnost k nápravě formou vracení dovozního cla uloženého na tuto provizi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.